

[Forsvarsministeren.]

men det er vel ogsaa Tilfældet de fleste andre Steder, at man søger Pladserne ved saadanne Institutter besat med Folk af denne Kategori.

Jeg har forespurgt hos Instituttets Ledelse og har der faaet Oplysninger, som tyder paa, at man ikke mener, at Instrument-samlingen skulde være mangelfuld, tværtimod forefindes der blandt de Instrumenter, som vi betjener os af, nogle, som er Mønstre for forskellige andre Lande, hvorfra man tyr hertil og efterligner visse af de Instrumenter, vi har.

Hvad angaar Uddannelsen, hævder man fra Instituttets Ledelse, at man har en Stab af vel kvalificerede Folk, men at man naturligvis fremdeles vil søge det bedst mulige Resultat opnaaet ved en videre Udvikling og Uddannelse. Der ofres jo ogsaa aarligt visse Beløb fra Instituttets Side under Marineministeriet for at udsende Medarbejdere fra Instituttet til yderligere Uddannelse forskellige Steder i Verden, hvor man mener, at saadan kan opnaas. Jeg tror derfor ikke, at der i dette Øjeblik er Grundlag for de Klager, som fra visse Sider er fremsat. Jeg forstod jo, at det ikke var det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der i og for sig personlig fremsatte dem. Jeg tror, at hverken hvad Instrumenter eller hvad Uddannelse angaar, er der nogen paaviselig Grund til saadanne Besværinger, som maatte være fremkommet.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Efter de af den højtærede Forsvarsminister fremsatte Bemærkninger maa jeg gaa ud fra, at der ikke er Grundlag for Meteorologisk Institut til at besvære sig over Bevillingsmyndighederne.

Da jeg havde Ordet under Behandlingen af Marineministeriets Budget, glemte jeg i Forbindelse med Omtalen af Fyrvæsenet at henstille, om det ikke var muligt, at visse Taageapparater, der opstilles forskellige Steder, kunde bruges noget mindre, end de bliver brugt. Jeg har talt med et Medlem af dette Ting, som har ubehagelige Erfaringer fra Helsingør. Jeg har selv i det sidste Aar særdeles ubehagelige Erfaringer fra Nyborg. Det virker næsten dobbelt irriterende at høre disse Tudehorn — eller hvad man nu vil kalde dem — larme paa Tider, hvor Vejret tilsyneladende er særdeles sigtbart. Jeg henstiller til den højtærede Minister i givet

Fald tvangsmæssigt at lade Fyrdirektøren bo i Nærheden af saadanne Tudehorn en vis Tid, da jeg kunde tænke mig, at han i saa Fald vilde gøre sig Anstrengelser for at gøre den Plage, de kan være til, mindre.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: I Anledning af den Drøftelse, der er ført vedrørende Meteorologisk Instituts Vejrforetier, vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister at lade foretage Undersøgelse af, hvorledes Forholdene har været i en længere Periode mellem Profetierne og det Vejr, der faktisk er indtraadt. Naar man nemlig saadan som det ærede Medlem Hr. Korsgaard kun gør opmærksom paa een Profeti, som viste sig at være forkert — ganske vist paa et meget betydningsfuldt Tidspunkt —, kan det let føre til den Forestilling, at det kun er en eneste Gang, der er profeteret fejl. Ikke alene for Samfundet, men for Institutionen — jeg venters ærbødigst paa, at det ærede Medlem, som forstyrrer Ministeren, som jeg taler til, er færdig — vilde det være af overmaade stor Betydning, at man undersøgte den faktiske Fejl-mængde af Profetierne.

Forsvarsministeren (Stærning): Saa vidt jeg erindrer, foretages saadanne Undersøgelser som dem, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen omtalte, Undersøgelser, hvorved man konstaterer, i hvilken Udstrækning Instituttet inden for Perioder har profeteret rigtigt eller ikke. Men jeg skal undersøge, om det ikke er rigtigt, hvad jeg herom mener, og ellers foranledige en saadan Undersøgelse. Det er jo en ret selvfølgelig Undersøgelse i og for sig.

Over for det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger om Taagehornene maa jeg sige, at det er jo muligt, at der et eller andet Sted er tudet mere, end man inde i vedkommende By synes om; men Taageapparaterne stilles nu op netop for at skulle bruges, og det er ikke altid, man inde i Nyborg kan se, hvordan Taagen ligger ude over Vandet et kort Stykke derfra eller andetsteds. Det er ikke let for Bybeboerne at bedømme, hvad Sømændene har Brug for i Henseende til Taagehornets Anvendelse, men naturligvis skal jeg lade Henstillingen gaa videre til Fyrdirektøren, for at han kan konstatere, om man virkelig sidder og forlyster sig med at trække i Snoren til Taagehornet, hvad jeg ikke tror, man gør.